

Scientific journal
PHYSICAL AND MATHEMATICAL EDUCATION
Has been issued since 2013.

ISSN 2413-158X (online)
ISSN 2413-1571 (print)

Науковий журнал
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНА ОСВІТА
Видається з 2013.

<http://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/>

Омельяненко В.А., Жолудь А.В. Аналіз особливостей проектного управління інноваційним розвитком освіти в контексті сучасних безпекових викликів // Фізико-математична освіта : науковий журнал. – 2017. – Випуск 4(14). – С. 250-255.

Omelyanenko Vitaliy, Zholud Alina. Analysis Of Education Innovation Development Project Management Features In The Context Of Modern Security Challenges // Physical and Mathematical Education : scientific journal. – 2017. – Issue 4(14). – P. 250-255.

УДК 005.8:005.41

В.А. Омельяненко, А.В. Жолудь

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка, Україна
omvitaliy@gmail.com

АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОЕКТНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ¹

Анотація. Стаття присвячена аналізу використання проектного підходу в освітньому процесі в контексті забезпечення вирішення проблем національної безпеки. Проведене дослідження ґрунтується на ідеї, що лише створивши ефективну систему освіти, можна одержати продуктивну систему національної безпеки. На основі проведеного аналізу можемо зробити висновок, що проектний підхід дозволяє адекватно відобразити сучасну дійсність, коли основною стратегічною конкурентною перевагою стає гнучка поведінка в мінливому зовнішньому середовищі. В цьому контексті використання проектного підходу має бути в основі розвитку системи інноваційної освіти та підготовки фахівців на основі реальної інтеграції навчальної, наукової, інноваційної діяльності та інтернаціоналізації. Проектний підхід розглянутий в дослідженні як технологія управління змінами в освітній системі, що використовується з метою підвищення її відповідності реальним процесам в економіці та соціумі, та як освітня технологія, що використовується з метою підвищення ефективності навчального процесу. Результатом використання проектного підходу має стати здатність осіб, що навчаються, комплексно поєднувати дослідницьку, проектувальну і підприємницьку діяльність та системно оцінювати наслідки прийнятих рішень, а також працювати в міждисциплінарній мережевій команді, взаємодіяти з експертами в різних предметних областях. Зазначені компетенції дозволять в майбутньому успішно реалізовувати процеси в системі «розвиток – безпека».

Ключові слова: проектний підхід, безпека, конкурентоздатність, проблеми розвитку, ресурс, освітня технологія.

Постановка проблеми. Сучасні методологічні підходи розглядають національну безпеку як сукупність умов, що забезпечують суверенітет, захист стратегічних інтересів та повноцінний розвиток суспільства держави. Таке розуміння національної безпеки увійшло у світову політику й науку від американського президента Теодора Рузвельта. Цей підхід є вкрай актуальним, оскільки в сучасних умовах стан науки та освіти в країні визначає захищеність національних інтересів від внутрішніх та зовнішніх загроз й в кінцевому підсумку суттєво впливає на рівень національної безпеки. Це обумовлено тим, що національна безпека в значній мірі забезпечується підвищенням науково-технологічної складової функціонування всіх сфер соціально-економічного розвитку, а також розвитком людського капіталу та високим рівнем конкурентоспроможності на різних рівнях.

Відтак національна безпека України не може бути забезпечена тільки фінансово-економічною політикою або розвитком оборонної сфери, якщо основною національної безпеки не виступить інформаційна

¹ Робота виконувалася за рахунок бюджетних коштів МОН України, наданих на виконання науково-дослідного проекту №0117U003855 «Інституційно-технологічне проектування інноваційних мереж для системного забезпечення національної безпеки України» (Наказ МОН України від 10 жовтня 2017 р. №1366)

сфера, у якій важливе місце займає система освіти. Наразі цього немає, тому що фактично зник зв'язок між потребами соціально-економічного розвитку, цілями суспільства та освітою, що формує суттєві загрози для держави за умови нової інформаційної парадигми.

В цьому контексті актуальним завданням стає розвиток форм взаємодії освіти, науки та виробництва. На нашу думку, одним з перших кроків щодо інтеграції освітнього процесу з реальними соціально-економічними процесами та безпековими викликами через активізацію прикладної дослідницької або аналітичної роботи може бути впровадження в освітній процес технологій проектного управління на основі системного підходу.

Впровадження проектного підходу для безпеки на різних рівнях має стратегічне значення, оскільки його застосування сприяє росту ефективності використання ресурсів, реалізації цілей модернізації економіки та стимулюванню інноваційної спрямованості. Особливу значимість проектний підхід набуває в умовах обмеженості ресурсів, невизначеності та нестабільності. Тому виховання еліти суспільства – кваліфікованих фахівців в різних галузях та експертів для проведення реформ в Україні за зазначених умов стає сьогодні одним з головних завдань освітньої системи.

Аналіз актуальних досліджень. Питання використання проектного підходу як інновації в освітньому процесі розглядалось в дослідженнях Павловської С. В. [12], Сироткіної Н. Г. [12], Денисової Л. Н. [7] проектний підхід як інструмент управління розглядався в працях Сладкової Н. М. [15], Баранської А. Н. [6], Матюшок С. В. [10] та інших авторів. Однак в зазначених дослідженнях мало уваги приділено стратегічним основам проектного управління.

В цьому контексті в наших попередніх дослідженнях питання роль освітньої системи розглядалась в контексті реагування на загрози національній безпеці [1; 3; 11], а також в рамках механізмів розвитку високотехнологічних сфер через міжгалузеву взаємодію і трансфер технологій [4; 5].

Вважаємо, що питання оптимізації процесів в освітній системі за умови необхідності реагування на безпекові виклики та відповідне використання проектного підходу потребує додаткових досліджень.

Відтак **метою даного дослідження** є визначити концептуальні основи використання проектного підходу в освітній сфері для нейтралізації загроз національній безпеці.

Виклад основного матеріалу. Система забезпечення національної безпеки включає засоби та ресурси у внутрішньополітичній, економічній, соціальній, міжнародній, інформаційній, військовій, оборонно-промисловій та інших сферах. З даного визначення ми бачимо, що людський ресурс є основним у функціонуванні вказаного переліку сфер, що формує необхідність розробки механізмів взаємодії з ними освітньої системи. З цієї позиції проектний підхід доцільно розглянути як цілеспрямований метод формування майбутніх систем [10].

Функціонування освітньої системи розглядається як сукупність і взаємодію її основних процесів (педагогічний, інноваційний, забезпечуючий, управлінський), що створюють внутрішнє середовище освітньої системи [9]. Це середовище, з одного боку, впливає як на якість процесів і результатів, так і на організацію в цілому. З іншого, середовище освітньої системи дає інформацію про рівень якості системи та її процесів. Це знання дозволяє цілеспрямовано управляти процесами, що протікають в даному середовищі, а також проектувати його розвиток.

Зазначена методологія дає можливість реалізовувати зміни в освітній системі на основі запитів (змін) середовища (рис. 1).

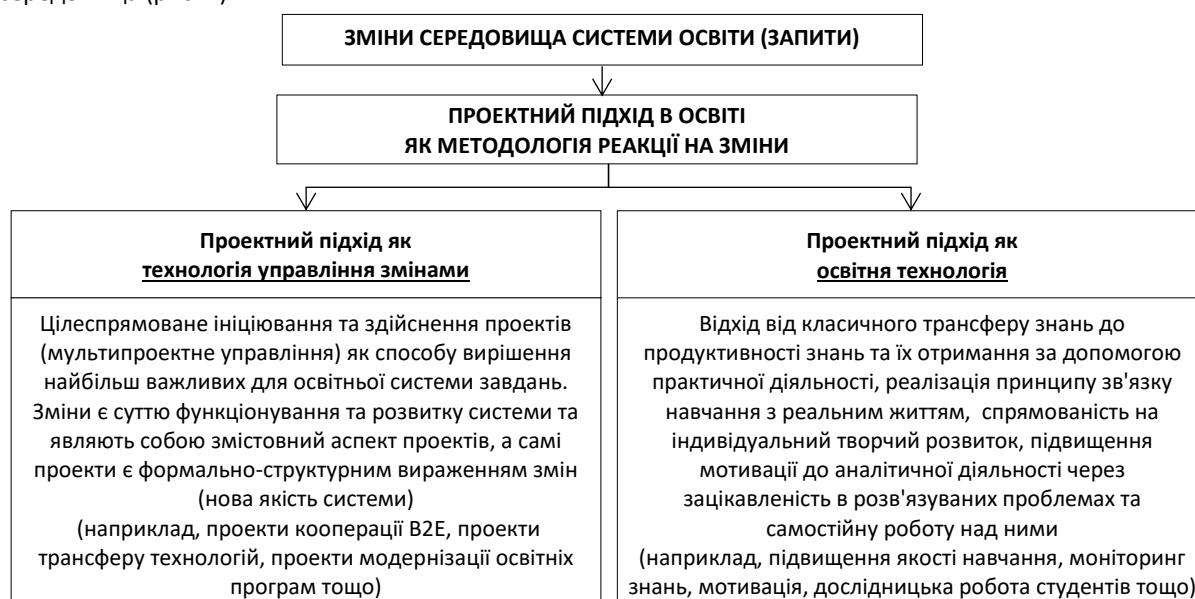

Рис. 1. Використання проектного підходу в освіті (розробка авторів)

Докладне висвітлення метод проектів одержав у дослідженнях американських педагогів Дж. Дьюї, У. Х. Кілпатріка, Е. Коллінза та інших. Джон Дьюї на початку ХХ ст. використовував метод проектів у прагматичній педагогіці для організації доцільної діяльності дітей з врахуванням їх індивідуальних інтересів.

Метод проектів в методологічному плані більш чітко оформився в США до 1919 р. В основі системи проектної освіти лежать ідеї американських учених Дьюї, Лая, Торідайка та інших, які полягають у наступному:

- з більшим захопленням виконується тільки та діяльність, яка обрана самостійно;
- діяльність будується не в руслі навчального предмета;
- опора на поточні захоплення осіб, що навчаються;
- дійсне навчання ніколи не буває однобічним, важливі й побічні відомості.

Інгрід Беєм і Йенс Шнайдер, німецькі педагоги та засновники концепції продуктивного навчання, вважають, що сутність методів проектів полягає у стимулюванні інтересу до навчання через організацію самостійної діяльності, постановки перед цілей і проблем, вирішення яких призводить до появи нових знань та вмінь. Вихідне гасло засновників системи проектного навчання – «все з життя, все для життя».

Проектне навчання як методика викладання в 1975 р. було запропоновано А. Морганом у праці «Теоретичні аспекти проектно-орієнтованого навчання у вищій освіті», в якому проектне навчання було визначено як «діяльність, в результаті якої студенти навчаються шляхом залучення у вирішення реальних завдань, і при цьому несуть певну відповідальність за організацію освітнього процесу» [2].

Інноваційний характер проектного навчання був влучно показаний у визначенні колективу учених бельгійського університету, в якому проектне навчання розглянуто як «педагогічна інновація, яка інтегрує теорію і практику шляхом вирішення прикладних завдань».

Морган А. [2] виділяє три основні моделі використання проектного підходу в освітньому процесі:

1. Модель «Проект як вправа» (Project exercise), що припускає, що студент використовує вже викладені в науковій літературі знання та методики в рамках досліджуваного предмета.

2. Модель «Проект як елемент навчального процесу» (Project component), що дещо ширше попередньої та заснована на міждисциплінарному підході і часто припускає вирішення реальних завдань.

3. Модель «Проект як освітня методика» (Project orientation), в рамках якої проектний підхід стає «філософією» навчання. За аналогією з другою моделлю, передбачається міждисциплінарний підхід та вирішення реальних проектних завдань, однак проектні цілі тут домінують над навчальними і добір спеціальної літератури, необхідної для реалізації проекту, визначається тематикою проекту, а не навчальними завданнями.

Згідно досліджень відділу освітніх технологій Женевського університету проектне навчання припускає організацію роботи навколо відкритого питання або завдання, розвиток навичок критичного мислення, вирішення проблем, роботи в команді та комунікації, які часто називають «навичками ХХІ ст.», а також певну свободу вибору для студентів.

Для наочності можемо розглянути два приклади. У першому випадку студенти бізнес-курсу вивчають принципи менеджменту, спілкуються з представником малого бізнесу та пишуть есе на тему "Три найважливіші навички менеджера". У другому відбувається колаборація з представником малого бізнесу в спробі відповісти на запитання, як можна допомогти менеджерам удосконалювати свої навички на робочому місці? Після проведення дослідження та опитувань студенти розробляють сайт, який забезпечує менеджерів посиланнями на корисні ресурси і поради для розвитку навичок по 10 ключових для бізнесу напрямках. Щоб запустити і просунути сайт, студенти розробляють формальну презентацію перед трьома менеджерами в офісах партнера-представника малого бізнесу.

В рамках методології «безпека – розвиток» заклади освіти будуть покликані максимально залучати в навчальний процес провідні галузеві підприємства та компанії. Як показує практика, їх топ-менеджери апріорі зацікавлені в подібних контактах з навчальними закладами, готові охоче ділитися своїм досвідом та знаннями.

В контексті нашого дослідження відзначимо ідеї, викладені в дослідженні [12], згідно з якими масове впровадження проектних технологій в освітній процес дозволить не тільки отримувати нові знання, компетенції і навички вирішення практично значимих прикладних завдань, але й дасть імпульс до подальшого розвитку самостійності та самоосвіти, що є запорукою конкурентоспроможності людського капіталу у сучасній економіці.

Проектна ідеологія дозволяє цілеспрямовано вибирати засоби адаптації освітньої системи через поліпшення окремих властивостей (структур, процесів, програм тощо), удосконалення, контролінг та реінжиніринг процесів при істотній зміні факторів середовища, запобігання катастроф у розвитку.

На основі аналізу ролі процесного та проектного підходів до управління, проведеного в дослідженні [7], ми приходимо до висновку, що стратегічний характер носить інноваційна стратегія росту на основі нових ресурсів і компетенцій, перетворених в інноваційні продукти або послуги, яка реалізується саме на базі проектного менеджменту. Відтак проектний підхід ефективний при управлінні унікальними процесами, що робить його значимим при реалізації стратегічних інноваційних змін.

Управління проектами як підхід до реалізації унікальних бізнес-задач відомий досить давно, але за статистикою лише 10-15% бізнесу в нашій країні реалізується на основі проектного підходу, тоді як в країнах

Заходу ця цифра сягає 50-60%.

В цьому контексті практична актуальність розробки та створення систем управління освітніми проектами на різних рівнях обумовлена рядом обставин, і загальний підхід до її обґрунтування може бути представлений за допомогою формулювання протиріч та неузгодженостей між наступними аспектами розвитку [14; 15]:

- об'єктивно зростаючими вимогами до систем і процесів управління в освітній сфері, а також до управління різними освітньо-орієнтованими ініціативами в інших, зовнішніх стосовно системи освіти, сферах, і реальними можливостями та характеристиками сучасних систем та процесів управління;

- необхідністю масштабних і випереджальних (стосовно поточного стану керованих об'єктів) інновацій у керуючих системах і реальним відставанням методології управління від існуючих потреб і темпів зміни керованих систем, а також вимог до цих систем;

- нагальною потребою в організації та здійсненні різнопланових і різнорівневих освітніх проектів (що є новими та специфічними об'єктами управління, що відповідно потребують особливого підходу до управління) і реальною готовністю та функціональними можливостями суб'єктів управління враховувати цю специфіку і здійснювати на цій основі ефективно управління проектами;

- зростаючими масштабністю, темпами та інтенсивністю освоєння ідеології і технологій управління проектами (як одного з потужних факторів інноваційного розвитку) поза сферою освіти і явно недостатньою увагою до проектного управління в освітній сфері;

- особливими можливостями та перевагами здійснення ряду освітніх проектів та управління ними та їх недостатнім використанням у практичній діяльності;

- потенціальною роллю освіти в сучасному розвитку (зокрема через трансфер технологій, зокрема й соціальних, яким наразі не приділяється достатньої уваги) та наявним станом її взаємозв'язку з реальними соціально-економічними процесами;

- потребами в створенні та функціонуванні систем управління освітніми проектами, здатних з високим ступенем імовірності забезпечувати належну якість управління та досягнення цілей проектів та несформованістю у сучасних вітчизняних фахівців компетенцій проектування таких систем.

При усуненні зазначених протиріч ми пропонуємо розглядати інноваційний освітній проект як систему діяльності суб'єктів освіти зі створення унікальних освітніх продуктів, послуг і результатів, які дозволяють вирішити проблеми або створити певні інновації з метою підвищення конкурентоздатності. В зазначеному визначенні ми врахували взаємозв'язок в системі «розвиток – безпека».

За даного визначення інноваційний освітній проект забезпечує перетворення соціальної дійсності й включає комплекс взаємозалежних заходів, призначених для досягнення поставлених завдань протягом заданого періоду часу та при встановленому бюджеті. Закон паралельної дії обумовлює необхідність ідентифікації змісту освіти та умов її реалізації в початковій стадії формування освітнього середовища.

Відповідно інноваційний освітній проект характеризується рядом ознак, серед яких найбільш значимими є наступні:

- високий ступінь невизначеності параметрів проекту, що зменшує вірогідність попередньої економічної оцінки та припускає застосування додаткових критеріїв оцінки і відбору;

- орієнтація на довгострокові результати, що вимагає створення надійної бази прогнозування та врахування фактора часу;

- участь висококваліфікованих фахівців, науковців та унікальних ресурсів, що вимагає ретельної розробки окремих етапів проекту;

- імовірність одержання несподіваних побічних результатів проекту, що представляють його потенційну комерційну цінність.

В контексті сучасних безпекових викликів інноваційні освітні проекти повинні забезпечити:

- впровадження в освітню практику нових і якісно удосконалених освітніх програм, що дадуть змогу фахівцям ефективно вирішувати складні проблеми;

- застосування нових освітніх технологій;

- впровадження прогресивних форм організації освітнього процесу та активних методів навчання, а також навчально-методичних матеріалів, що відповідають сучасному світовому рівню;

- високу якість навчання, яке забезпечується в рамках сучасних систем управління якістю;

- інтеграцію освіти, науки та інноваційної діяльності реального сектору економіки;

- формування у випускників професійних компетенцій, що забезпечують їх конкурентоспроможність на ринку праці.

На основі досліджень [8] можемо визначити основні особливості освітніх проектів, що спрямовані на вирішення соціально-економічних проблем:

1. У проект залучена велика кількість учасників, зусилля яких спрямовані на реалізацію єдиної мети, однак їх вигоди від участі в проекті, а також уявлення про найбільш ефективні особи досягнення цілей проекту можуть бути різними, а іноді суперечливими, що породжує неминучість виникнення конфліктних ситуацій.

Відтак склад учасників може зазнавати значних змін в процесі реалізації та розвитку проекту.

2. Проектний підхід дозволяє мінімізувати ризики за рахунок ретельної підготовки проекту та складання мережевої моделі його реалізації.

3. На відміну від функціонального управління проектно-орієнтоване є динамічним, що дозволяє більш гнучко враховувати отримані в ході здійснення освітньої або управлінської діяльності результати і вчасно реагувати на динамічні умови зовнішнього середовища.

На основі вищенаведеного серед основних результатів використання можемо визначити здатність комплексно поєднувати дослідницьку, проектувальну, підприємницьку діяльність та оцінювати наслідки прийнятих рішень, а також працювати в міждисциплінарній мережевій команді над проектами, взаємодіяти з експертами в різних предметних областях, в тому числі з використанням телекомунікаційних засобів. Також важливим є можливість переглядати основи і методи самоменеджменту для професійного та особистісного зростання та розвитку, а також володіння системно-інтегрованими міждисциплінарними знаннями і нелінійними методами, багатокритеріальною постановкою і пошуком варіантів рішень складних проблем.

Відтак проектний підхід можна розглядати не тільки як педагогічний метод, але і як основу для навичок навчання протягом усього життя (life-long learning), які дозволяють адаптуватися до постійних змін у глобальній економіці.

Висновки. Проведене дослідження ґрунтується на ідеї, що лише створивши ефективну систему освіти, можна одержати продуктивну систему національної безпеки. На основі проведеного аналізу можемо зробити висновок, що проектний підхід дозволяє адекватно відобразити сучасну дійсність, коли основною стратегічною конкурентною перевагою стає гнучка поведінка в мінливому зовнішньому середовищі.

В цьому контексті використання проектного підходу має бути в основі розвитку системи інноваційної освіти та підготовки фахівців на основі реальної інтеграції навчальної, наукової, інноваційної діяльності та інтернаціоналізації. Результатом використання проектного підходу при управлінні освітньою системою та в практичній діяльності мають стати умови для розробки та прийняття ефективних дослідних, конструкторських, економічних, екологічних та інших рішень, науковими основами і методами трансферу технологій.

Список використаних джерел

1. Крапувну, І. В., Omelyanenko, V. A., Vernydub, N. O. (2015). International innovation networks as new stage of innovation development, *Economic Processes Management*, 1. Retrieved from http://epm.fem.sumdu.edu.ua/download/2015_1/2015_1_17.pdf
2. Morgan, A. (1983). Theoretical aspects of project- based learning in higher education // *British Journal of Educational Technology* Vol. 14, No. 1.
3. Omelyanenko V. (2017). Using Innovative Technologies in the Study of Economic and Statistical Sciences, *Path of Science*, 3 (1), 2-1-2.11.
4. Omelyanenko V. A. Analysis of Potential of International Inter-Cluster Cooperation in High-Tech Industries // *International Journal of Econometrics and Financial Management*. – 2014. – Vol. 2, No. 4. – pp. 141–147.
5. Omelyanenko V. A. Innovation priorities optimization in the context of national technological security ensuring // *Marketing and management of innovations*. – 2016. – № 4. – pp. 226–234.
6. Баранская А. Н. Процессный и проектный подходы в стратегическом управлении организациями инновационной экономики // *Креативная экономика*. – 2010. – Т. 4. – № 12. – С. 130–135.
7. Денисова Л. Н. Проектный метод обучения в процессе технологического образования школы [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://открытыйурок.рф/статьи/593388/>
8. Катаева Т. М. К вопросу об управлении образовательным процессом на основе проектного подхода // *Современный взгляд на будущее науки: сборник статей МНПК (25 апреля 2015 г., Уфа)*. – 2 ч. Ч. 1. – Уфа: Аэтерна, 2015 г. – С. 95–98.
9. Лимарова В. Н. Образовательная среда как объект проектного управления // *Вестник Ленинградского государственного университета имени А.С. Пушкина. Серия Педагогика*. – 2010. – № 2.
10. Матюшок С. В. Проектный подход как метод повышения экономической эффективности наукоемких промышленных предприятий / С. В. Матюшок, А. В. Фомина, Е. Ю. Хрусталева // *Экономический анализ: теория и практика*. – 2014. – № 34 (385). – Режим доступу: <http://1fin.ru/?id=872>
11. Омеляненко В. А. Міжнародний трансфер високих технологій та національна безпека: тенденції, виклики, перспективи: монографія / В. А. Омеляненко. – Суми: Триторія, 2017. – 248 с.
12. Павловская С. В., Сироткина Н. Г. Анализ опыта проектной деятельности при преподавании управленческих дисциплин в вузах [Електронний ресурс] // *Современные проблемы науки и образования*. – 2014. – № 4. – Режим доступу: <https://www.science-education.ru/ru/article/view?id=13864>
13. Проектный подход: как ставить задачу самому себе [Електронний ресурс] // *Теории и практики*. – 13 августа 2013. – Режим доступу: <https://theoryandpractice.ru/posts/7455-proektnyy-podkhod-kak-stavit-zadachu-samomu-sebe>
14. Прокопенко О. В., Омеляненко В. А. Педагогічні інновації як передумова забезпечення конкурентоспроможності та національної безпеки України // *Конкурентоспроможність національної*

економіки: Матеріали XVII Міжнародної науково-практичної конференції, 5-6 жовтня 2017 р. – К., 2017. – С. 547-551.

15. Сладкова Н. М. Система управління образовательными проектами в регионе: Автореф. дисс. ... канд. пед. наук. – М., 1999. – 23 с.

References

1. Krapivny, I. V., Omelyanenko, V. A., Vernydub, N. O. (2015). International innovation networks as new stage of innovation development, *Economic Processes Management*, 1. Retrieved from http://epm.fem.sumdu.edu.ua/download/2015_1/2015_1_17.pdf
2. Morgan, A. (1983). Theoretical aspects of project- based learning in higher education. *British Journal of Educational Technology* Vol. 14 No. 1.
3. Omelyanenko, V. (2017). Using Innovative Technologies in the Study of Economic and Statistical Sciences, *Path of Science*, 3 (1), 2-1-2.11.
4. Omelyanenko, V. A. (2014). Analysis of Potential of International Inter-Cluster Cooperation in High-Tech Industries. *International Journal of Econometrics and Financial Management*, Vol. 2, No. 4, 141–147.
5. Omelyanenko, V. A. (2016). Innovation priorities optimization in the context of national technological security ensuring. *Marketing and management of innovations*, 4, 226–234.
6. Denisova L. N. Project method of teaching in the process of technological education of the school. – Retrieved from: http://open_course.rf/states/593388/
7. Baranskaya A. N. Process and Project Approaches in the Strategic Management of Innovative Economy Organizations // *Creative Economy*. – 2010. – Т. 4. – No. 12. – P. 130–135.
8. Kataeva T. M. To the issue of management of educational processes on the basis of the project approach // *Contemporary view on the future of science: a collection of articles by the MPPK (April 25, 2015, Ufa)*. – 2 p. Part 1. – Ufa: Aethera, 2015. – P. 95–98.
9. Limarova V. N. Educational environment as an object of project management // *Bulletin of the Leningrad State University named after AS. Pushkin. Series of Pedagogy*. – 2010. – No. 2.
10. Matyushok S. V. Project approach as a method of increasing the economic efficiency of high technology industrial enterprises / S. V. Matyushok, A. V. Fomina, E. Yu. Khurstalev // *Economic Analysis: Theory and Practice*. – 2014. – No. 34 (385). – Retrieved from: <http://1fin.ru/?id=872>
11. Omelyanenko V. A. International Transfer of High Technologies and National Security: Trends, Challenges, Prospects: Monograph. – Sumy: Tritoriia, 2017. – 248 p.
12. Pavlovskaya S. V., Sirotkina N. G. Analysis of the experience of project activity in the teaching of administrative disciplines in universities // *Modern problems of science and education*. – 2014. – № 4. – Retrieved from: <https://www.science-education.ru/en/article/view?id=13864>
13. Project approach: how to set a task for yourself // *Theories and practices*. – August 13, 2013. – Retrived from: <https://theoryandpractice.ru/posts/7455-proektnyy-podkhod-kak-stavit-zadachu-samomu-sebe>
14. Prokopenko O. V., Omelyanenko V. A. Pedagogical innovations as a prerequisite for ensuring competitiveness and national security of Ukraine // *Competitiveness of the national economy: Materials of the XVIII International Scientific and Practical Conference, October 5–6, 2017 – Kyiv.*, 2017. – P. 547–551.
15. Sladkova N. M. Educational project management system in the region: Author's abstract. diss. cand. ped. sciences. – М., 1999. – 23 p.

ANALYSIS OF EDUCATION INNOVATION DEVELOPMENT PROJECT MANAGEMENT FEATURES IN THE CONTEXT OF MODERN SECURITY CHALLENGES

Vitaliy Omelyanenko, Alina Zholud

Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko, Ukraine

Abstract. *The article is devoted to analysis of the use of project approach in the educational process in the context of solving problems of national security. The study is based on the idea that only by creating an effective education system, it is possible to obtain efficient system of national security. On the basis of the conducted analysis we can conclude that the project approach allows to adequately reflect the current reality, when the main strategic competitive advantage is a flexible behavior in a changing external environment. In this context, the use of the design approach should be the basis of development of system of innovative education and training on the basis of real integration of teaching, research, innovation and internationalisation. The design approach considered in the study as control technology, changes in the educational system, which is used with the aim of improving its compliance with the real processes in economy and society, and how educational technology is used to enhance the learning process. The result of using the project approach should be the ability of students to comprehensively combine research, design and entrepreneurial activities and to appraise the consequences of decisions, as well as interdisciplinary work in a network team, to interact with experts in different subject areas. These competencies will allow in the future to successfully implement processes in the system "development - security".*

Keywords: *project approach, security, competitiveness, development problems, resource, educational technology.*